

קייטנות קיץ (דף מתולדות הפילנתרופיה הוורשאית)

יאנוש קורצ'אק, כתבים ז', עמ' 37-38

היה היתה עיר; ומפיון שעיר אינה יכולה להתקיים ללא תושבים, היו בעיר תושבים בעלי מעמד וגיל שונים; ומפיון שהתושבים אינם יכולים להתקיים לא פילנתרופיה, היתה בעיר הזאת גם פילנתרופיה.

פעם אחת אמרה פילנתרופיה:

- את ילדי העניים צריך לשלח בקיץ לכפר.

התושבים פרוצו במחאות פפים ובקריאות:

- כן, זה יהיה נהדר, הא! איזה שעשוע מקסים! הא, איזה רעיון נפלא!

והכספים החלו לזרם:

ואצו וקזו, בצאתם לחפשה בכפר, תורמים לילדים העניים עשרה רובלים.

מניה תורמת חמשה רובלים לכבוד עלייתה מפתה לכיתה.

ביום השנה למותו של יולק שלוש רובלים וכו'.

הילדים העניים נסעו לכפר והעתונים הכריזו:

- הילדים יוצאים מחר לקיטנות... הילדים מבלי כפר בכפר... הילדים עולים במשקל... הילדים שותים חלב... רמת המוסר של הילדים העניים תעלה.

ותושבי אותה עיר קפצו מרב שמחה שהילדים העניים מבריאם ורמתם המוסרית מתנצבת.

עד שפעם אחת פהק מישוהו בקול רם.

- למה אתה מפהק? – נשאל.

- מפני שנמאס לי כפר מפל עגנו יציאת הילדים לכפר.

- פוי! לא יפה. דברים כאלה לא צריכים להמאס אף פעם.

אך הפהוקים הלכו וגברו וכבר איש לא אמר שזה לא יפה.

עד שיום אחד אמר מישוהו:

- קיטנות הקיץ יצאו מהאופנה.

- פוי! אסור שמוסד כזה יצא מהאופנה אי פעם – נזפו בו.

והעתונים החלו לכתב:

"ורשה הנאצלת לא תרשה לאכזב את הילדים שזכו לאשור יציאה לקיטנה... ורשה הנכבדה

לא תשפח את עגניה הקטנים. ורשה המיטיבה לא תכזיב את תקוותינו".

עד אשר קרה, בחדש יולי שנת 1902, קרה שהקיטנות נאלצו להודיע לשלוש מאות ילדים:

- ילדים יקרים שלנו, יצאתם מהאופנה ולא תסעו לכפר; חזרו לעליות הגג ולביבים שלכם.

- ממה יצאנו? – שאלו הילדים

- יצאתם מהאופנה – השיבו הקיטנות בעצב.

- מה זה אופנה? – שאלו מספר ילדים.

ואחרים אמרו:

- תשלחו אותנו לכפר, אדונים. לא יצא כפר אף פעם מהאופנה; פשוט לא ידענו שזה אסור.

